

det Første ønsker jeg at udtale min Tak, og jeg troer derved at udtale Manges Tak, til det ærede Udvalg, der med saa stor Flid har arbejdet i en Sag af et ikke ringe Omfang, og som jo ikke er meget stiftet til at behandles her i Thinget, hvorfor vi ved dens Behandling i det Hele taget maae stole paa Udvalget, og jeg vil ogsaa takke det ærede Medlem (Gad), der har talt i denne Sag, thi det viser dog, at han gjør, jeg tør næsten sige, en Undtagelse fra Thingets øvrige Medlemmer ved at gjenarbejde en Sag af denne Natur, og dog er den saa høist vigtig. Er det vigtigt for os at have Ret til at bevilge de Penge, som Staten behøver, saa er det ogsaa af stor Vigtighed for os at faae at vide, at de anvendes rigtigt, og dertil skulde jo Revisionen tjene; men det forekommer mig rigtignok, at denne Deel af vort Finantsvæsen ikke er indrettet paa den heldigste Maade. Jeg kommer derved strax til den Betragtning, hvor meget lettere det er at kritisere end at reformere; men jeg maa da ogsaa bemærke, at det heller ikke er for at føre en Kritik, at jeg vil yttre mig, men kun for at henstille til de ærede Herrers Overveelse, og navnlig til de ærede Herrers, som have arbejdet i Udvalget, om man ikke skulde kunne finde paa en bedre Maade at faae dette Revisionsvæsen besørget paa, naar vi igjen komme sammen. Hvorledes er det egentlig muligt for et Thing, enten Folkethinget eller Landsthinget, at blande sig specielt i Bedømmelsen af et Revisionsarbejde? Jeg troer ikke, det er gjørligt, især naar vi først faae Meddelelse om Efterhænet af Statsregnskabet saa lang Tid efter, at dette Regnskab er sluttet. Vi havde for nogle faa Dage siden til Behandling Regnskabet for 1855—56, og vi have nu Regnskabet for 1856—57 til Behandling. Vi finde i Revisionens Beretning om dette Regnskab, at Antegningerne først ere indsendte fra 14de September til 4de October 1858, og at nogle af Besvarelsene først ere indkomne i Foraaret og Sommeren 1859, og nu i Marts 1860 skulde vi til at undersøge, hvorvidt Pengene ere givne rigtigt ud, eller om der er Grund til at drage Noget til Ansvar. Jeg formener, at dette ikke er nogen heldig Maade at besørge den Forretning paa; jeg

troer, vi maae komme til en anden Bestyrelse af vort Revisionsvæsen end den, der nu finder Sted. Det er umuligt, som jeg allerede har bemærket, for Thinget at tage en detailleret Deel i et saa vidtløftigt Arbejde, men naar det først kommer frem flere Aar efter, at Regnskabet er affluttet, bliver det meget vanskeligt at drage de Vedkommende til Ansvar for de Poster, som man maatte fordrø, at de skulde staae til Ansvar for og erstatte. Jeg vil erindre det ærede Thing om en af de faa Poster, som Revisionen bestemt har henstillet til Ansvar; det var en Post under Theatret, der androg et Beløb af omtrent 3,200 Rd. Folkethinget havde nægtet Bevillingen, men Pengene bleve givne ud alligevel af vedkommende Bestyrer under Theatret, lige imod Rigsdagens Beslutning; der hengik længere Tid, inden Revisionen fik Arbejdet færdigt, saa at den kunde meddele os dens Anse; denne kom da for her, og vi vedbleve vor Paastand om Ansvar, og endnu den Dag idag er denne Post uagtgjort. Maa jeg minde om, at en af Forsvarsgrundene for det ulovlige Ministerium, som blev sat under Rigsretstiltale, var, at man fordrøede Erstatning, inden Revisionen var tilende. Nu skal jeg ikke paatage mig at sige, om Dømmen, hvis dette havde fundet Sted, var bleven anderledes eller ikke, men saameget er vist, at det var en af de Grunde, der bleve gjorte gjældende til Forsvar, at man ikke kunde dømme, førend Revisionen var tilende og havde erkjendt, at Pengene til de paaankede Poster virkelig vare ulovligen udgivne. Anderledes var det maaskee blevet, dersom man med Revisionens Betænkning i Haanden havde paabegyndt Sagen. Uden at der hengaaer en kortere Tid imellem Finantsregnskabets Afslutning og Behandlingen af Revisionens Udsættelser, troer jeg imidlertid ikke, at det vil blive til stor Nytte, at vi her forhandle disse Sager. De Herrer ville ogsaa erindre, at efter § 53 i Grundloven skal hvert Thing udnævne to lønede Revisorer; der staaer ikke, i hvor lang Tid de skulde tjene, men Praxis har jo medført, at vi aarlig udvælge dem. Heller ikke denne Deel af Revisionsvæsenet forekommer mig at være heldig. Det er umuligt, at en politisk Forsamling, ved at udnævne Folk til Embeds-